



ΕΤΟΣ Γ'.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΑΡΙΘ. 152

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΓΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 10

Τιμή ετήσιας συνδρομής προπληρωτέα δια μέν τὸ Ἑσωτερικὸν δραχμαὶ νέαι 12, δια δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20.
Τὸ Γραφεῖον τῆς ἐφημερίδος, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου ἀριθ. 14 ἀπέναντι τῆς Γενικῆς Πιστωτικῆς Τραπεζῆς.

Ἐν Ἀθήναις, τῆ 10 Ἰανουαρίου 1882.

ΑΓΑΠΗΤΗ ΜΟΥ ΒΟΥΛΗ,

Ἐμαθα μὲ μεγάλην χαρὰν τὴν γέννησίν σου καὶ ἠλευθερώθην ἀπὸ τούσ φόβους ὅπου μᾶς εἶχεν ἐμπνεύσει ὁ κ. Βάλληνας καὶ ὁ κ. Λομβάρδος μὲ τὰ τηλεγράφηματά των. Ἐκείνην τὴν ἐσπέραν εἶχομεν ὅλοι πυρετόν. Ὁ κ. Μπούμπουλης ἔπινεν ἀκατάπαντα λεμονάδες, ὁ κ. Ρικάκης ἀνεγίνωσκε τὸν Ἐκκλησιαστικὴν περὶ ματαιότητος τῶν ἀνθρώπων, καὶ ὁ κ. Ἀθωνασιάδης μὲ τὸ κονδύλι εἰς τὸ χέρι ἐπροσπαθοῦσε νὰ λύσῃ μερικὰ ζητήματα ἀλγέβρας. Μᾶς εἶχαν τρομάξει ὅλα ἐκεῖνα τὰ φοβερὰ προγράμματα. Ὁ Μπούμπουλης ἔταξεν εἰς τὸν Ἅγιον Νικόλαον μίαν τορπίλιν χρυσῆν, ὁ Παπαμιχαλόπουλος ἕνα Τομκρόπουλον ἀσημένιον, καὶ ἐγὼ ἐτάχθηκα νὰ στείλω εἰς τὴν Παναγίαν τῆς Τήνου ὀλόκληρον τὸν Σύλλογον τῆς Ἐγέρσεως. Τέλος πάντων ὁ Θεὸς μᾶς εἰπήκουσε καὶ δὲν ἔδωκεν ἀνόησον εἰς τὴν ὀργὴν τοῦ Σταμούλη.

Ἐλυπήθην διὰ τὰ καυμένα τὰ συντρόφια, ποῦ ὁ Θεὸς τὸ ξεύρει! Νὰ λέμε τὴν ἀλήθειαν ἀνεμεταξὺ μᾶς, τὰ δύο ἐκεῖνα δόντια ποῦ μοῦ ἔπεσαν, ὁ Μπούμπουλης καὶ ὁ Ρικάκης, ἦσαν κομμάτι κούφια, καὶ πάντοτε εἶχαν τὴν φρονίδά μου διὰ τὸν ὀδοντοῖκτρον. Καλὰ ποῦ γλύττωσε καὶ ὁ ἄλλος μου τραπεζίτης, ὁ Σωτηρόπουλος! Τὸν ἐβάσταξεν ἡ ἀγκυρά του. Μὲ ἐλύπησε καὶ ὁ καυμένος ὁ Καράπαυλος...

Γιὰ δὲς καιρὸ ποῦ διάλεξε ὁ χάρος νὰ τὸν πάρῃ
Τώρα ποῦ τοῦχα ἔτοιμο γρασίδι καὶ χορτάρι!

Καθὼς ἐπίσης ἔχουσα τόσα δάκρυα διὰ τὸν Γουτσουνάτον, ὥστε ἠμποροῦσα νὰ πλύνω μὲ αὐτὰ τὴν βράχην του. Καὶ ὁ καυμένος ὁ Κατσονδρῆς, ὅπου εἶχε πάντοτε εἰς τὰ χέρια μου τὴν μισή τοῦ μύτη, καὶ ὁ Πεταλάς, ὅπου ἤρχετο τακτικά καὶ τὸν ἐπετάλων μὲ δεκάρις! Καὶ ὁ Ροντήρης ὅπου μὲ

ἐχόρταινε θεωρίαι!... Πᾶνε κι' αὐτοί! Requiescant in pace, ὅπως λέγει ὁ καλὸς μᾶς Τζάνης. Τουλάχιστον μᾶς ἔμεινε αὐτός. Θὰ φροντίσω δι' αὐτούς. Τὸν Ροντήρη τὸν ἔκαμα διοικητὴν τοῦ ἀστυνομικοῦ δικαίου, πῶς τὸ λέγουσ;... ἐξέλατα καὶ τοὺς τίτλους διὰ τοὺς ἄλλους ἂν δὲν δυνηθῶ νὰ κάμω τίποτε ἄλλο, θὰ τοὺς βάλω εἰς τὴν Ποικίλην Στοὰν... τοῦ Ἀρσένη.

Μετῶ καθ' ἡμέραν εἰς τὸ νέον μου κομβολογὶ τὰς ὥρας καὶ τὰς στιγμὰς ἕως νὰ ἔλθῃς. Ἐσυνείθισα τόσον μαζὶ σου, ποῦ δὲν ἔμπορῶ νὰ σταθῶ δίχως ἐσέ. Εἰξεύρεις, ὅτι ἐγὼ δὲν εἶμαι ἀγριος, ὅλοι μὲ λέγουσ μάλιστα Γλυκύτατον ἂν ἐμαλώναμε καμμιάν φοράν, ἦτο ἐξ αἰτίας τῆς ζηλοτυπίας. Ἐφέτος σοῦ ἔχω χίλια δύο πκιγιδία, τρεῖς ὑπουργεῖα, τὸ ἕνα γεμάτο καρδάκια, τὸ ἄλλο μὲ ἀρειοπαγίτας καὶ τὸ ἄλλο μὲ κληρηγτάς Πανεπιστημίου σοῦ προστοίμασα ἐπίτηδες καμπόσας ἐπισκοπὰς καὶ ἀρκετάς νομκρήκας καὶ ἐπαρχίας. Καὶ ἡ προτιὰ σου εἶνε ἔτοιμη 500 χιλιάδες στρογγυλά εἰς τὸ Κεντρικὸν Ταμεῖον. Βλέπεις, ὅτι ἐφρόντισα διὰ σέ' πρέπει καὶ σὺ νὰ μὴ μὲ λησμονήσης. Ἐχομεν κατὶ λογαριασμοὺς νὰ τελειώσωμεν, ὅπου εἶς τὴν ἀπουσίαν σου ἔκλεισα μὲ τὴν γειτόνισσάν μᾶς τὴν Τουρκίαν ἔχομεν καὶ τὰς ἀνοησίας ποῦ ἔπικσε καὶ ἔκκμεν εἰς τὰς Θήβας ἐκεῖνος ὁ παλαβὸς ὁ Θρασύβουλος. Ἦμπορεῖ νὰ μᾶς χρειασθῇ καὶ κἀνένα νέον δάνειον. Διὰ τὰ ἄλλα ἔχει ὁ Θεός. Σὲ πρκακλῶ μόνον ὅταν ἔλθῃς νὰ μὴ ἀρχίτης νὰ κάμνης τὴν φιλάρεσκον μὲ τὸν Χρὶστον, ἢ μὲ τὸν κομψὸν τὸν Θεοδώρητον. Αὐτοὶ ἀρχίζουν καὶ λέγουσ ἀπὸ τὰ τώρα χίλια πράγματα διὰ σέ, μὴ μὲ κάμνης νὰ προστρέξω καὶ πάλιν εἰς τὸν ἰκτρον καὶ νὰ ζητῶ καμμίαν διάλυσιν διὰ τὰ νεύρα σου. Μοῦ λέγουσ, ὅτι θὰ ἔλθῃς ἐφέτος μὲ ἀγριευμένην ὄψιν αὐτὸ εἶνε ἡ χαρὰ μου

Δὲ, θέλω κόρην ἄπειρον τοῦ ἔρωτος, δὲν θέλω.

Ὅταν δὲν ὑπάρχη καὶ ὀλίγα γρίνια, δὲν ὑπάρχει ἀγάπη καὶ

ἐγὼ τὸ ἐπιθυμῶ νὰ μοῦ λέγῃς ὄχι, ὄχι, ὄχι, καὶ εἰς τὸ ὑστερον, ἀμὲν με ἰδῆς πῶς θυμόνω, νὰ μοῦ λέγῃς ναι.

Ἐφέτος θὰ ἔχωμεν πικηγύρια. Εἶνε καὶ δύο Τσῆρακι ἀπὸ τὴν Αἰρίσαν, εἶνε ὁ Καρκαπῶς, εἶνε ὁ Στεφανίδης. Εἶπε καὶ τοῦ Τζάνου νὰ μᾶς φέρῃ τίποτε λατινικὰ κεινῶν, καὶ τοῦ Σωτήρη καμμὶν ἀπόλυτον ὀνομαστικὴν ἀπὸ ἐκεῖναις τὰς καλαῖς, τοῦ Κουσιμάτη νὰ μὴ ξεχάσῃ τὸ ἀγγλικὸν σύνταγμα, τοῦ Τσιβανοπούλου νὰ μᾶς φέρῃ κεινὴν εὐμορμον πικριμῆν ἀπὸ ἐκεῖνα ποῦ ἔλεγον εἰς τὸ πικνεπιστήμιον. Ἐφέτος μᾶς λείπει καὶ ὁ Οἰκονόμος καὶ οἰκονομοῦμεν ὅσον κειρὸν θέλομεν. Εἶπε καὶ τοῦ Κατσικαπῆ νὰ μάθῃ καὶ αὐτὸς τὸ κλέφτω καὶ μέχρι τοῦ ἀορίστου ἐκλέψα. Θέλω δικασκῆσαι ἐφέτος, διότι ἐκεῖνος ὁ Θρασύβουλος καὶ ἐκεῖνος ὁ Τομαρόπουλος μοῦ ἔψησαν τὴν καρδίαν ἐφέτος.

Σοῦ στέλνω καὶ μερικὰ ἄρθρα τοῦ Ἐθνικοῦ Πνεύματος εἰς τὸ λάδι, περίφημα διὰ τὴν Σαρχοστήν. Ὁρολόγι μὴ φέρῃς μεζύ σου ἐφέτος, διότι δὲν ἐγγυῶμαι ἔπειτα ἀπὸ μερικὰς ἐκλογὰς τῆς Θεσσαλίας.

Ταῦτα καὶ σὲ φιλῶ γλυκὰ εἰς τὰ μάτια.

Ὁ φίλος σου

ΜΑΚΕΔΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ.

Γ. Γ. Σπολλάστη καὶ διὰ τὸν Σιβετιανίδην.



ΑΝΕΜΟΜΑΖΩΜΑΤΑ

Ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις εὐγένειον ἀντὶ εὐγενεῖς ἀποδίδουσα ἀπήντησεν εἰς τὸν πρόξενον τῆς Ἰσπανίας, ἀναγγέλλοντα αὐτῇ τὴν μέλλουσαν σύστασιν ἰσπανικῆς πρεσβείας ἐν Ἀθήναις, ὅτι μέλλει καὶ αὐτὴ ν' ἀποστείλῃ πρέσβυν τῆς Ἑλλάδος ἐν Μαρδίτη τὸν βέλτην ὑπουργὸν τῶν ναυτικῶν εὐγενέστατον πρίγκηπα Carpetan Bouboulis y Teneken de las Torpillas.



Ὁ νέος καθηγητὴς τοῦ διοικητικοῦ δικαίου κ. Ροντήρης θὰ μεταβίβῃ δις τῆς ἐβδομάδος, ὡς ἐμάθομεν, εἰς τὰς ἐνταῦθα φυλακὰς τοῦ Μενδρεσέ καὶ τοῦ Κόλλα νὰ πικριδῆ τὰ μαθήματα τοῦ Διοικητικοῦ δικαίου, ἐφαρμοσμένα κατὰ τὴν Κομμουνιστικὴν μέθοδον. Ἐν τῇ ἀπουσίᾳ του εἰς τὸ Πανεπιστήμιον θέλει ἀναπληρῶσιν αὐτὸν ὁ κ. Κκακμιδάς.



ΔΙΑΒΟΛΟΣΚΟΡΠΙΣΜΑΤΑ

Διὰ τοῦς κελῶς πικριώτας Ἀθηναίων καὶ Μαρδίτης:

Ἡ ἐπίσημος σατυρικὴ ἐφημερὶς τῶν Ἀθηναίων ἐδημοσίευσεν, ὅτι ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς τῆς Ἑλλάδος ἱπποκότης Κομμουνιστὴς δὲ Ζηκνίκης λόγον ποιούμενος ἐν τῷ ὑπουργικῷ συμβουλίῳ περὶ τοῦ δυτικοῦ ζητήματος, ὡμίλησε περὶ τῆς Ἰσπανίας μετὰ θαρμῶν ἐκφράσεων εἰπὼν, ὅτι ἐπειδὴ αὐτὴ εἶνε σπουδαῖος παράγων ἐν πᾶσι τοῖς ζητήμασι τοῦ Ὀκεανοῦ, καὶ ἐπειδὴ ἡ Ἑλλὰς ἠγάπησε πάντοτε τὴν Ἰσπανίαν, θεωρεῖ ἀναγκαστικὴν τὴν σύστασιν ἐν Μαρδίτη ἑλληνικῆς πρεσβείας χρησίμου πάντοτε εἰς κυβερνησιν ρουσσφετικὴν, προϋπολογίσας καὶ τὰ ἀπαιτούμενα πρὸς τοῦτο ἔξοδα. Τὸ φύλλον τῆς ἐπισήμου ταύτης ἐφημερίδος ἐνεχείρισε τῷ ἰσπανοπροεπῆ πρωθυπουργῷ τῆς Ἰσπανίας ὁ αὐτόθι πρόξενος τῆς Ἑλλάδος. Εὐχόμεθα ὅπως ἡ εὐγενὴς αὕτη πρόθεσις τοῦ ἑλληνοπροεπῆ ὑπουργοῦ μᾶς πικριμκτοποιηθῇ ὅσον τάχιστα, ἀφθόνου ἄλλως ὑπάρχοντος ἐνταῦθα τοῦ ἐν ἀργίᾳ διπλωματικοῦ προσωποῦ, ἵνα σωσφιχθῶσιν ἔτι μᾶλλον οἱ τρυφερώτατοι δεσμοὶ τῆς ἀμοιβαίας συμπαιθείας, δι' ἧς συνδέοντα τὰ δύο ρητορικώτερον ἔθνη τῆς νεωτέρης Εὐρώπης.



Ὁ χαλὸς τῆ φίλη Νέα Ἐφημερίδι:

Τὰ ἑλληνικὰ ὀνόματα τῆς ἐν Παρισίοις Ῥουμανικῆς πρεσβείας, ὡς καὶ τὰ τῆς ἐν Ἀθήναις Ῥουμανικῆς πρεσβείας, ἔπρεπε νὰ ἴδωσιν ὑμῖν συμπεράσματα ὅπως ἀντίθετα ἐκείνων, ἅτινα ἐξάγετε, ἡγοῦν ἔδει ν' ἀνομολογήσῃτε τὸ γεγονός, ὅτι οἱ ἐν Ῥουμανίᾳ Ἕλληνες ἐκρουμανίζονται καὶ γίνονται ἄριστοι ρουμοῦνοι πικριώται. Ἐγκύπτοντες δὲ ἐπὶ τοῦ φαινομένου τούτου καὶ τιθέμενοι κατὰ μέρος τὴν κλασικὴν νεοελληνικὴν μικραιότητα, πολλὰ ἠδυνάμεθα νὰ πορισθῶμεν χρήσιμα διδάγματα σχετικὰ πρὸς τοὺς ἠθικοὺς πολιτικοὺς καὶ κοινωνικοὺς ὅρους τῆς κελουμένης ἐλευθερίας Ἑλλάδος, ἡκιστὰ ἀληθῶς ἐνθαρρυντικὰ, ἀλλὰ πάντι ἡμῖν γνωστὰ.



Ὁ κ. Α. Ροντήρης ἐξετέθη ἐν Ναυπάκτῳ καὶ ἀπέτυχεν, ἐξετέθη ἐν Ἀγιοῦ καὶ ἀπέτυχεν, ἀλλὰ τέλος ἐξετέθη καὶ εἰς τὸ Πανεπιστήμιον καὶ ἐπέτυχεν.

